Intitulé : Landsverordening uitoefening geneeskunst

Citeertitel: Landsverordening uitoefening geneeskunst

Vindplaats : AB 1996 no. GT 50

Wijzigingen: Geen

Artikel 1

1. Uitoefening van de geneeskunde, waaronder wordt verstaan het verlenen van genees-, heel-, verlos-, of tandheelkundige raad of bijstand als beroep, is alleen geoorloofd aan degenen die de bevoegdheid daartoe volgens artikel 2 bezitten.

2. Onder het verlenen van raad of bijstand, in het eerste lid bedoeld, wordt begrepen het als beroep onderzoeken van een orgaan of een deel van het menselijk lichaam, welk orgaan of welk deel in zijn werking tekort schiet of een ander gebrek vertoont, zomede het als beroep aanraden van een middel om aan een zodanig tekort of gebrek tegemoet te komen.

3. Het toepassen van heilgymnastiek en massage op aanwijzing van en in geregeld overleg met een geneeskundige wordt, voor zover zulks volgens het eerste en het tweede lid van dit artikel wèl het geval zou zijn, niet geacht te behoren tot de uitoefening van de geneeskunde, evenmin als het verstrekken van brillen en brillenglazen op voorschrift van een geneeskundige.

Artikel 2

Tot de uitoefening van de geneeskunde in haar volle omvang zijn bevoegd:

a. zij die de hoedanigheid van arts op de wijze, bedoeld in de Wet van 25 december 1878 (Stb. 222) of de regeling die ter vervanging van deze wet mocht worden gesteld, hebben verkregen;

b. zij die aan een van de bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen buiten het Koninkrijk der Nederlanden gelegen universiteiten of hogescholen, een graad of diploma als geneeskundige hebben verworven en tot uitoefening van de geneeskunde in haar volle omvang in het betrokken land bevoegd zijn; zodanige aanwijzing geschiedt niet, dan nadat een bij landsbesluit te benoemen commissie, bestaande uit de directeur van de Directie Volksgezondheid als voorzitter en vier leden die allen de hoedanigheid van arts dienen te bezitten, gehoord is omtrent de vraag, of de betrokken opleiding ter verkrijging van de bedoelde graad of het bedoelde diploma gelijkwaardig mag worden geacht te zijn aan die welke in het Academisch Statuut (Stb. 1921, no. 800) of de regeling die ter vervanging van dit Besluit mocht worden gesteld, wordt verlangd ter verkrijging van de hoedanigheid van arts.

Artikel 3

1. Indien door onvoorziene omstandigheden een tekort aan geneeskundige hulp in Aruba is ontstaan, kan de minister van Publieke Werken en Volksgezondheid, de directeur van de Directie Volksgezondheid gehoord, aan geneeskundigen, hoewel niet bevoegd volgens artikel 2, doch die na afgelegd examen het recht tot uitoefening van de geneeskunde in haar volle omvang in een ander land hebben verkregen, vergunning ver-

lenen tot die uitoefening onder bepaalde voorwaarden.

2. De minister van Publieke Werken en Volksgezondheid kan aan de vergunning een bepaalde termijn verbinden.

Artikel 4

1. De minister van Publieke Werken en Volksgezondheid kan, de directeur van de Directie Volksgezondheid gehoord, aan geneeskundigen, hoewel niet bevoegd volgens artikel 2, doch die na afgelegd examen het recht tot uitoefening van de geneeskunde in haar volle omvang in een ander land hebben verkregen, vergunning verlenen tot die uitoefening ten behoeve van de opvarenden van in Aruba thuis behorende schepen of ten behoeve van bij in Aruba hun bedrijf uitoefenende maatschappijen werkzaam personeel en hun bloed- of aanverwanten, die recht kunnen doen gelden op vrije geneeskundige behandeling vanwege de betrokken maatschappij.

2. De in het eerste lid bedoelde vergunning moet jaarlijks bij de minister van Publieke Werken en Volksgezondheid worden aangevraagd.

Artikel 4a
(Vervallen)

Artikel 5

1. Alvorens de praktijk uit te oefenen doen de geneeskundigen hun bewijs van bevoegdheid viseren door de directeur van de Directie Volksgezondheid en leggen zij in handen van de Gouverneur de volgende eed (belofte) af: "Ik zweer (beloof) dat ik de geneeskunde volgens de daarop gestelde wettelijke bepalingen naar mijn beste weten en vermogen zal uitoefenen, en dat ik aan niemand zal openbaren, wat in die uitoefening als geheim mij is toevertrouwd of te mijner kennis is gekomen, tenzij mijn verklaring als getuige of deskundige in rechten wordt gevorderd of ik anderszins tot het geven van mededeling door een wettelijke regeling verplicht wordt. Zo waarlijk helpe mij God Almachtig! (Dat beloof ik)".

2. De geneeskundigen die met toepassing van artikel 6, vierde lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting (AB 1993 no. GT 33) tot Aruba zijn toegelaten, moeten bij de aanvraag tot het verlenen van het visum, bedoeld in het eerste lid, het wettelijk bewijs van deze toelating overleggen.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 2, zijn het eerste en tweede lid niet van toepassing op de geneeskundige die op grond van zijn bijzondere bekwaamheid in enig onderdeel der geneeskunde met toepassing van artikel 6, vierde lid, van de Landsverordening toelating en uitzetting voor een bij de toelating te bepalen termijn is toegelaten tot het uitoefenen uitsluitend van zijn specialisme ten behoeve van de daarvoor in aanmerking komende personen.

Artikel 6

Alleen de geneeskundige mag binnen de grenzen van zijn bevoegdheid in het openbaar aankondigen dat hij de geneeskunde uitoefent, en een titel voeren die hem aan het publiek als zodanig aanwijst.

Artikel 7

1. Onverminderd de aansprakelijkheid naar andere wettelijke regelingen, wordt overtreding van enige bepaling van deze landsverordening

gestraft met een geldboete van ten hoogste driehonderd florin.

2. De feiten bij deze landsverordening strafbaar gesteld, worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 8

Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening uitoefening geneeskunst.